

Historiek van de organisatie

Ontstaan

Het ontstaan van Logos gaat terug tot 1968. Een groepje studenten aan het Gentse conservatorium raakte gefascineerd door hedendaagse muziek tijdens seminaries onderwezen door Claude Coppens, Norbert Rosseau en Louis De Meester. Deze studenten voerden samen de compositie 'Logos 3/5' van Godfried-Willem Raes uit. De uitvoerders werden uitgejouwd tijdens de première en de compositie veroorzaakte een waar schandaal. In dit werk voor 4 musici (hobo, viool, cello en piano) houdt elk instrument een ander tempo aan. Een zelfgebouwde elektronische dirigent geeft de complexe polyritmische tempi aan.

De naam van de spraakmakende compositie werd uiteindelijk de naam van de werkgroep: Logos. In de begindagen speelde Logos naast eigen composities ook stukken van componisten zoals Cornelius Cardew, Karlheinz Stockhausen, David Behrman, Morton Feldmann, Christian Wolff, Toshi Ichyanagi, John Cage en Earle Brown. Logos concerteerde in binnen- en buitenland. Gaandeweg kende de groep enkele ledenwissels en werden ook mensen uit andere kunst disciplines bij Logos betrokken.

In 1970 trokken enkele leden van de Logos-werkgroep naar Darmstadt in Duitsland. Tijdens de Ferienkurse für Neue Musik volgden ze cursussen bij Karlheinz Stockhausen, György Ligeti, Vinko Globokar en Ladislav Kúpkovic. Ze ontmoetten er onder andere Warren Burt, Claude Vivier, Horatio Radulescu, Max Eugen Keller, Helmuth Erdmann en Jorge Antunes. Deze internationale contacten vormden de voedingsbodem voor de latere concertwerking van de organisatie.

In 1977 werd Logos een Stichting van Openbaar Nut met als doel "het scheppen en uitbouwen van een creatieve muziekkultuur". De raad van bestuur bestond uit Moniek Darge, Jean-Paul Van Bendegem, Hervé Thys, Michel Waisvisz en Linda Walker. Het dagelijks bestuur werd waargenomen door Godfried-Willem Raes die eind 1977 Waisvisz opvolgde in de raad van bestuur.

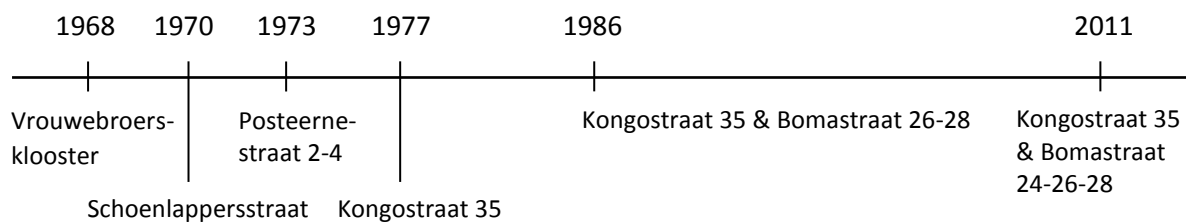
De huidige raad van bestuur bestaat naast de stichtende leden - Godfried-Willem Raes, Moniek Darge en Jean-Paul van Bendegem - uit Luk Vaes en Machteld Van den Abeele.

Betoelaging

Tot 1977 ontving Logos geen subsidiëring. De Mixed Media festivals werden wel ondersteund door het Cultureel Konvent (Universiteit Gent). Van 1978 tot 1984 ontving Logos een klein bedrag van de Vlaamse Gemeenschap. In 1985 kwam een doorbraak met het Europees jaar van de muziek. Vanaf dan kan Logos rekenen op een structurele subsidie van de Vlaamse Gemeenschap.

De gages van de Logosgroep werden steeds gebruikt voor de aankoop van materiaal of voor de financiering van nieuwe producties.

Infrastructuur

Na wat omzwervingen vestigde Logos zich in 1977 definitief in de Kongostraat 35 te Gent. Dit pand bood onderdak aan een concertstudio (max. 49 personen) en een opnameruimte. In 1986 werd het

aanpalend bedrijfspand (Bomastraat 26-28) aangekocht waar in 1990 de Tetraëdervormige concertzaal in gebruik werd genomen. Dit zelf ontworpen gebouw dat bekroond werd met de Tech-Art prijs (1991), biedt plaats aan maximaal 150 personen. Het atelier voor experimentele instrumentenbouw werd ingericht in 1994. In 2008 kreeg het gebouw aan de kant van de Bomastraat een extra verdieping en een facelift in roestvast staal. Om de werkruimte voor voorstellingen, tentoonstellingen en repetities uit te breiden werd in 2011 het aanpalende pand (Bomastraat 24) aangekocht. In 2014-2015 werd dit omgebouwd tot de Logos Loods. Dit nieuwe gebouw huisvest een gastenverblijf en meerdere polyvalente ruimtes.

Artistieke output

Omwille van hun veelheid en verscheidenheid is het niet mogelijk om alle producties en projecten van Logos kort te duiden.

Alternatieve instrumenten, installaties, zelfbouw elektronica en technologie spelen vanaf de beginjaren een cruciale rol in de producties van Logos. Belangrijke realisaties waren onder andere het Bellenorgel (1970-1972), een geautomatiseerde geluidssculptuur; Dudafoon (1975-1976), een elektro-akoestisch instrument waarin een fietswiel een prominente rol opeist en de Manipulofoon (1977), een alternatieve bandopnemer met 2 afspeelkoppen, de talrijke kraakdozen, en de Synthelogs (1976), een reeks draagbare analoge synthesizers. Experimenten met bewegingssensoren resulteerden in de jaren 80 in producties zoals Holosound (1983), waarin bewegingen van dansers in muziek worden vertaald. Met Holosound en later ook met andere producties zoals A book of moves (1992) en Songbook (1995) reisde het Logos-duo (Moniek Darge en Godfried-Willem Raes) de wereld rond. Het Logos-ensemble, het vervolg op de Logos-werkgroep, stond op binnen- en buitenlandse

podia met verscheidene installatieprojecten zoals Pneumafoon, de Zingende fietsen, Klankspoor, Klankboot en Toetkuip.

In 1984 richtte Moniek Darge Logos Women op. Dit ensemble heeft een wisselende bezetting en maakt gebruik van veldopnames, niet-conventionele instrumenten, muziekdozen en vocale technieken. Sinds de jaren 80 startte Moniek met de uitbouw van een collectie eigenzinnige muziekdozen.

In het begin van de jaren 90 werd Autosax, een automatische saxofoon, gebouwd. Autosax was de eerste in rij van vele geautomatiseerde instrumenten. Vandaag telt het Logos robotorkest ruim 60 akoestische muziekautomaten.

In 2001 werd het M&M-ensemble opgericht. Dit ensemble legt zich toe op de interactie tussen mens en machine. Dankzij zelfontwikkelde interfaces kunnen de muziekautomaten reageren op geluiden en bewegingen van muzikanten en/of dansers. Zo ontstond onder andere Namuda (naked music dance), een specifieke dans die gebruikt wordt in combinatie met de bewegingstechnologie.

Vele binnen- en buitenlandse componisten schreven muziek voor het Logos Robotorkest en het orkest was te zien op nationale en internationale podia.

Tot op heden worden voortdurend nieuwe technologieën en aansturingen ontwikkeld en uitgetest die vervolgens resulteren in de meest uiteenlopende producties en installaties. Stereotaxie (Laura Maes & Kristof Lauwers), een geluidsinstallatie die hersengolven in real-time vertolkt in geluid, is daar een recent voorbeeld van.

Concertwerking

Logos staat van oudsher garant voor avontuurlijke concerten van zowel pioniers als nieuw talent binnen de scène van de experimentele muziek.

Door zijn unieke vorm beschikt de Logos Tetraëder concertzaal over een uitstekende akoestiek. Jaarlijks organiseert Logos een 15-tal receptieve concerten.

Het publiek kan bij Logos kennis maken met de grote namen van morgen. Artiesten zoals Louis Andriessen, Stefano Scodanibbio, Anne La Berge, Michael Nyman, Michael Gordon, Robert Ashley, Clarence Barlow, Pierre Bastien, Gavin Bryars, Ladislav Kupkovic, Alvin Lucier, David Moss, Gordon Mumma, Tom Phillips, Dick Raaijmakers, Ian Pace, Jacques Rémus, Martin Riches, Christof Schlaeger, Volker Staub, Trimpin, John Zorn, Machine for Making Sense en Nadar Ensemble stonden eerst bij Logos op de planken voor ze de weg vonden naar 'grote' podia. Logos blijft deze pioniersfunctie ambiëren door kansen te geven aan jonge vernieuwers.

Deze jonge creatievelingen inspireren op hun beurt de eigen artistieke output en dragen er toe bij dat de verschillende ensembles die binnen Logos actief zijn niet op een eiland zitten.

Behalve de receptieve concerten zijn ook de eigen producties op regelmatige basis te bewonderen in de Logos Tetraëder.

De nieuwe polyvalente ruimte Logos Loods biedt mogelijkheden om installatieprojecten of concerten met complexe opstellingen te presenteren.

Een uitgebreid overzicht van de meer dan 3500 concerten die Logos sinds 1968 organiseerde, is te vinden op onze [website](#).

Archief & ontsluiting

Logos heeft steeds veel belang gehecht aan het verzamelen, bijhouden en archiveren van informatie omtrent de hedendaagse muziekpraktijk. Het uniek documentatiecentrum beschikt over honderden nieuwe muziekpartituren en meer dan 35000 originele opnames van internationale nieuwe muziekproducties sedert 1968. Ook andere documentatie (boeken, instrumenten, briefwisselingen,...) die verband houdt met nieuwe muziekproductie en technologie behoren tot het patrimonium van Stichting Logos. Deze gecatalogeerde verzameling staat open voor het publiek.

Tussen 1998 en 2012 bracht Logos twintig cd's uit op de LPD-reeks (LPD staat voor Logos Public Domain). Op deze uitgaven rust geen auteursrecht. Zowel composities van Logosmedewerkers als werk van andere experimentele componisten en muzikanten kwamen in deze reeks aan bod. Door de algemene trend van de dalende cd-verkoop, de moeilijke distributie en de besparingsmaatregelen van de Vlaamse regering werden er vanaf 2012 geen nieuwe cd's meer uitgegeven.

Voor de ontsluiting van het klinkend archief werken we momenteel samen met het platenlabel Sub Rosa. In 2015 werd een eerste release, een dubbelp LP met opnames van Max Eastley, COUM, Derek Bailey en Female Improvising Group, uitgebracht. Verschillende toekomstige uitgaven staan in de steigers. (zie intentieverklaring Sub Rosa)

Peer-review

Vele componisten, organisatoren, geluidskunstenaars, academici en journalisten dragen Logos een warm hart toe.

De mening van enkele mensen uit het veld (naar aanleiding van de rangorde van positief beoordeelde organisaties tijdens de vorige subsidieronde):

Stefan Prins (2012)

Logos is een van de nog weinige toegankelijke concertplekken in Vlaanderen waar jonge muzikanten en groepen uit binnen én buitenland die met hedendaagse muziek bezig zijn, terecht kunnen voor de zo belangrijke eerste (en latere) stappen in het concertcircuit. Daarenboven is Logos een belangrijke ontmoetings- en ontdekkingsplaats voor iedereen die geïnteresseerd is in wat er wereldwijd gebeurt op het vlak van hedendaagse muziek. Haast elke buitenlandse muzikant/componist die concert-tournees doet, kent Logos en/of heeft daar al gespeeld. Het is een internationale aantrekkingspool, een ijkpunt, een van de weinige plekken waar niet gesubsidieerde/kleine/experimentele musici nog hun ei kunnen leggen in Vlaanderen, dat verder grotendeels gedomineerd wordt door enkele grote spelers die met het grootste deel van het subsidie budget gaan lopen. Als de organiserende functie van Logos zou verdwijnen, schiet er in Vlaanderen geen enkele waardevolle kleine concertorganisatie meer over die plaats biedt aan experimenterende/zoekende/radicale musici/componisten. Dat zou een ongelooflijk verlies zijn.

Pauline Oliveros (2012)

The Logos Foundation is one of the most important support organizations for artists and musicians in the world. It is a credit to Belgium that Logos Foundation is supported by the Flemish Ministry of Culture. It is very important to me personally as well as to my community of musicians and artists that Logos Foundation be there for us and for the world. The continual technical development is essential to the instrumentation of artists and musicians. Logos Foundation is a leader in technology for the arts. Please consider carefully the continuation of support for Logos Foundation. I commend you for a positive outcome.

Een overzicht van alle steunbetuigingen is te vinden op onze [website](#).